

ÎNCHEIERE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Galina Stratulat, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Țurcanu Maria,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Țurcan către IMSP
AMT Centru, mun. Chișinău privind restabilirea la locul de muncă, încasarea
salariului privind absența forțată de la muncă și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de către Țurcanu Maria și menținută hotărârea Judecătorei
Centru, mun. Chișinău din 25 martie 2016,

c o n s t a t ă:

La 09.09.2015, Țurcan Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva
IMSP AMT Centru, mun. Chișinău privind restabilirea la locul de muncă, încasarea
salariului privind absența forțată de la muncă și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că din anul 1993 a fost angajată, pe un termen
nedeterminat, la IMSP AMT Centru, mun. Chișinău, în funcția de medic stomatolog.

Prin Ordinul nr. 302-p din 29.06.2015, a fost preavizată despre posibila
concediere în legătură cu reducerea numărului de personal, iar la 01.09.2015, a fost
informată despre faptul că această zi este ultima zi de muncă la instituția dată.

Consideră că a fost concediată nelegitim, deoarece ordinul de concediere a fost
emis cu încălcarea prevederilor art. 88 alin. (1) lit. f) Codul muncii, potrivit cărora,
angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu reducerea
numărului sau a statelor de personal cu condiția că va acorda salariatului ce urmează
a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână, cu menținerea salariului mediu, pentru
căutarea altui loc de muncă. Astfel, contrar acestor prevederi, prin ordinul
nominalizat i s-a acordat 5 zile pe săptămână, ceea ce nu este prevăzut de lege, în așa
fel, fiind dusă în eroare și pusă în situația să se prezente în fiecare zi la serviciu,
fiindcă avea temerea să nu fie concediată pentru neprezentarea la serviciu.

Prin concedierea ilegală, i-au fost cauzate atât daune materiale, cât și morale,
ținând cont de faptul că a rămas fără serviciu la o vârstă în care apar dificultăți la
încercarea de a se angaja în alte instituții, iar prin propunerile referitoare la locurile

vacante, i-a fost lezată onoarea și demnitatea, deoarece are studii superioare și o vechime de muncă în profesie de 23 ani.

Din considerentele menționate a solicitat anularea ordinului privind desfacerea contractului de muncă, reîncadrarea în muncă în funcție de stomatolog, achitarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și achitarea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.03.2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16.06.2016 a fost respins apelul declarat de Țurcan Maria și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.03.2016.

La 17.08.2016, Țurcan Maria a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16.06.2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.03.2016, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel, la emiterea deciziei, superficial a examinat probele prezentate la dosar în raport cu prevederile legale.

Prin referința din 30.09.2016, IMSP AMT Centru, mun. Chișinău, a solicitat menținerea soluțiilor instanței de fond și a instanței de apel, invocând că acțiunile angajatorului privind reducerea și concedierea recurentei au fost conforme cu norma materială și procedurală, iar recurenta nu a prezentat careva probe care să îndreptățească pretențiile ei.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs și în referință, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Țurcanu Maria nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Țurcanu Maria nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recursul se referă doar la dezacordul acesteia cu soluția instanței de fond și a instanței de apel, însă recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat, conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel, recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), pe când motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Țurcanu Maria, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Țurcanu Maria.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Galina Stratulat

Maria Ghervas